

„Te rog, arată-mi slava Ta!”

Sabat după-amiază, 13 septembrie

De memorat:

„Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: «Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!»” Exodul 34:6,7

Cu toți avem nevoie să progresăm în relația cu Dumnezeu. Fără creștere, suntem morți: „Ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava acum și în ziua veșniciei” (2 Petru 3:18). Trebuie să fim dispuși să ne dezvoltăm. Suntem zilnic în universitatea lui Dumnezeu, unde nu există absolvire, ci un proces constant de învățare. În fiecare etapă a dezvoltării putem fi desăvârșiți, dacă Îi permitem lui Dumnezeu să ne modeleze în persoana care ne cheamă, prin Hristos, să fim. Este ca la școală: elevii de clasă I primesc notă de trecere dacă știu să numere până la 100, deoarece cunoștințele lor sunt perfecte în această etapă. Dar, dacă același nivel de cunoștințe ar fi observat la un elev de liceu, ar indica un eșec colosal.

La fel este și cu creșterea noastră în harul și cunoașterea lui Dumnezeu. În fiecare etapă a dezvoltării noastre, putem fi perfecți în sfera noastră, cum a fost Hristos în a Sa. Săptămâna aceasta studiem modul în care Moise, prin cunoașterea și urmarea instrucțiunilor lui Dumnezeu, creștea în umblarea sa cu Domnul.

Duminică, 14 septembrie

Cortul întâlnirii

1. Meditează la Exodul 33:7-11. De ce i-a cerut Dumnezeu lui Moise să construiească cortul întâlnirii?

Exodul 33:7-11

⁷ Moise a luat cortul lui și l-a întins afară din tabără, la o depărtare oarecare; l-a numit Cortul întâlnirii. Și toți cei ce întrebau pe Domnul se duceau la Cortul întâlnirii, care era afară din tabără.

- ⁸ Când se ducea Moise la Cort, tot poporul se scula în picioare; fiecare stătea la ușa cortului său și urmărea cu ochii pe Moise, până intra el în Cort.
- ⁹ Și când intra Moise în Cort, stâlpul de nor se cobora și se oprea la ușa Cortului, și Domnul vorbea cu Moise.
- ¹⁰ Tot poporul vedea stâlpul de nor oprindu-se la ușa Cortului; tot poporul se scula și se arunca cu fața la pământ la ușa cortului lui.
- ¹¹ Domnul vorbea cu Moise față în față, cum vorbește un om cu prietenul lui. Apoi Moise se întorcea în tabără, dar tânărul lui slujitor, Iosua, fiul lui Nun, nu ieșea deloc din mijlocul Cortului.

Nu știm cât de des se consulta Moise cu Dumnezeu în cortul întâlnirii. Totuși, un lucru știm sigur: întâlnirile lui Moise cu Dumnezeu au dus la o prietenie strânsă între ei. „Domnul vorbea cu Moise față în față, cum vorbește un om cu prietenul lui” (Exodul 33:11). Un prieten este o persoană cu care putem discuta deschis aproape orice și în care putem avea încredere că nu va dezvălui niciodată aceste lucruri altora. Un prieten este unul dintre cele mai frumoase lucruri pe care le putem avea și una dintre cele mai bune persoane care pot exista.

Așa cum este relatată în Exodul 19 – 34, istoria lui Moise este foarte edificatoare în ce privește modul în care Dumnezeu ne transformă viața. Cum a construit Dumnezeu o relație cu acest lider extraordinar? Studiul asupra vieții lui Moise arată cum acesta a progresat în cunoașterea nu doar a puterii lui Dumnezeu, ci și a iubirii și caracterului Său. Aceasta este o componentă esențială pentru a avea o relație cu Dumnezeu.

Înainte de a ajunge la muntele Sinai, Moise a fost folosit în forță de Dumnezeu chiar în timpul procesului de pregătire pentru rolul special de conducere. În ținutul Madian, în timp ce avea grijă de oi, Dumnezeu l-a inspirat să scrie două cărți: Iov și Geneza. Apoi, în evenimentul dramatic cu rugul aprins, a fost chemat de Dumnezeu să scoată poporul Israel din Egipt. El a văzut înfrângerea zeilor egipteni și a puternicei armate egiptene în Marea Roșie. A observat timp de mai multe săptămâni cum Dumnezeu l-a condus pe Israel din Egipt până la Sinai. Apoi, după experiența care i-a făcut fața să strălucească, el a condus poporul Israel pentru încă 39 de ani, până la hotarul Țării Promise. Biblia afirmă că Moise a fost un slujitor credincios al lui Dumnezeu (Deuteronomul 34:5; Iosua 1:1), o lumină neîntinată în întuneric, un profet model după care alții aveau să fie măsurați (Deuteronomul 18:15,18). El a fost un agent al schimbării, chiar dacă poporul nu i-a urmat întotdeauna îndrumările și cuvintele. Când le-a urmat însă, a prosperat.

Putem învăța de la Moise, pentru că istoria vieții sale excepționale ne spun ce poate face Dumnezeu atunci când Îl lăsăm să ne schimbe. Care au fost momentele cruciale din umblarea ta cu Dumnezeu, în care ai recunoscut modul în care El a lucrat cu putere în viața ta?

Luni, 15 septembrie

„Ca să Te cunosc”

2. Ce l-a cerut Moise Domnului să îl învețe, în Exodul 33:12-17? De ce a cerut ca prezența lui Dumnezeu să-i călăuzească?

Exodul 33:12-17

¹² Moise a zis Domnului: „Iată, Tu îmi zici: „Du pe poporul acesta!” Și nu-mi arăți pe cine vei trimite cu mine. Însă, Tu ai zis: „Eu te cunosc pe nume și ai căpătat trecere înaintea Mea!”

¹³ Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște și voi avea trecere înaintea Ta. Și gândește-Te că neamul aceasta este poporul Tău!”

¹⁴ Domnul a răspuns: „Voi merge Eu însumi cu tine și îți voi da odihnă.”

¹⁵ Moise i-a zis: „Dacă nu mergi Tu însuși cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici.

¹⁶ Cum se va ști că am căpătat trecere înaintea Ta, eu și poporul Tău? Oare nu când vei merge Tu cu noi și când prin aceasta vom fi deosebiți, eu și poporul Tău, de toate popoarele de pe fața pământului?”

¹⁷ Domnul a zis lui Moise: „Voi face și ceea ce-Mi ceri acum, căci ai căpătat trecere înaintea Mea și te cunosc pe nume!”

Progresul lui Moise a fost constant. El se apropia din ce în ce mai mult de Dumnezeu și căuta să se modeleze după chipul Lui. Într-o zi, pe când discuta cu Dumnezeu în cortul întâlnirii, Moise a realizat brusc că nu Îl cunoștea și l-a adresat o rugămintă: „Arată-Mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște” (Exodul 33:13). Moise era conștient de nevoia lui profundă de a-L înțelege pe Dumnezeu la un nou nivel. El a descoperit că, cu cât Îl cunoștea mai mult pe Domnul, cu atât își dădea seama cât de puțin Îl cunoștea. El și-a recunoscut nevoia și a dorit din toată inima să-L cunoască mai bine. Dumnezeu a îndeplinit cu plăcere dorința lui Moise.

Privind la experiențele lui de până acum, putem observa cum Moise a fost atras într-o relație mai profundă, mai strânsă cu Domnul și cum a crescut spiritual. Mai întâi, Moise a urcat pe munte și „s-a suit la Dumnezeu” (Exodul 19:3). Apoi a fost chemat „pe vârful muntelui” (Exodul 19:20) și după aceea s-a apropiat de

„norul în care era Dumnezeu” (Exodul 20:21). Cu o altă ocazie, „Moise a intrat în mijlocul norului” unde era Dumnezeu și a rămas cu Domnul 40 de zile și 40 de nopți (Exodul 24:18). În timpul acestor 40 de zile, Dumnezeu i-a dat lui Moise două daruri prețioase: (1) Decalogul, scris de Dumnezeu Însuși pe cele două table, cioplite tot de El (Exodul 24:12), și (2) instrucțiunile despre cum să construiască și să amenajeze tabernaculul (vezi Exodul 25 – 31). Apoi Moise a petrecut alte 40 de zile și nopți cu Domnul, mijlocind pentru păcătoși (Exodul 32:30-32; Deuteronomul 9:18).

Dar Moise a dorit să cunoască și mai bine caracterul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a oferit curând cunoștințe speciale pentru a înțelege cine este El. Această cunoaștere dorită de Moise nu era o simplă înțelegere în telectuală a lui Dumnezeu, ci o cunoaștere a persoanei Sale, o cunoaștere bazată pe experiență. Nu e de mirare că secole mai târziu Domnul Isus avea să spună: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17:3). Ce modalitate mai bună prin care Dumnezeu să Se facă cu noscut oamenilor decât devenind El Însuși om?

Îl cunoști pe Dumnezeu sau doar știi lucruri despre El? Care este diferența?

Marți, 16 septembrie

„Te rog, arată-mi slava Ta!”

După apostazia cu vițelul de aur, Moise a mijlocit pentru poporul lui Dumnezeu și a vrut să fie sigur că Domnul avea să continue să conducă poporul spre Țara Promisă. În adâncul lui, Moise dorea în același timp să-L cunoască mai bine pe Domnul.

3. Cum a răspuns Dumnezeu, în Exodul 33:18-23, la cererea lui Moise de a-I vedea slava?

Exodul 33:18-23

¹⁸ Moise a zis: „Arată-mi slava Ta!”

¹⁹ Domnul a răspuns: „Voi face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Mea și voi chema Numele Domnului înaintea ta; Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur și am milă de cine vreau să am milă!”

²⁰ Domnul a zis: „Fața nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate omul să Mă vadă și să trăiască!”

²¹ Domnul a zis: „Iată un loc lângă Mine; vei sta pe stâncă.

²² Și când va trece slava Mea, te voi pune în crăpătura stâncii și te voi acoperi cu mâna Mea, până voi trece.

²³ Iar când Îmi voi trage mâna la o parte de la tine, Mă vei vedea pe dinapoi; dar fața Mea nu se poate vedea.”

„Arată-mi slava Ta!” i-a cerut Moise Domnului. În mila Sa, Domnul i-a descoperit slava Sa. Cu toate acestea, atunci când a răspuns la cererea lui Moise, Dumnezeu i-a promis că îi va arăta „bunătatea” (NTR) Sa. Se poate concluziona cu siguranță că slava lui Dumnezeu este bunătatea Sa, cu alte cuvinte caracterul Său (vezi și Ellen G. White, Faptele apostolilor, p. 576; Parabolele Domnului Hristos, p. 414, 415; Profeți și regi, p. 313).

„Este spre slava lui Dumnezeu să le acorde copiilor Săi virtutea Sa. El dorește să-i vadă pe oameni atingând standardul cel mai înalt” (Ellen G. White, Faptele apostolilor, p. 530). Slava Sa este să-i cuprindă în brațe pe păcătoșii pocăiți (vezi Profeți și regi, p. 668) și să le ofere tot ce este necesar pentru a-i schimba. În același timp, „slava” noastră este să manifestăm caracterul Său în propria noastră viață și să îl facem cunoscut altora. Această reflecție a caracterului lui Dumnezeu, a bunătății, blândității și iubirii Sale, trebuie să se vadă în acțiunile noastre. În acest fel avem șansa de a fi nu doar o binecuvântare pentru lume, ci și o lumină strălucitoare pentru universul care ne privește. După cum afirmă Pavel, „parcă Dumnezeu a făcut din noi, apostolii, oamenii cei mai de pe urmă, niște osândiți la moarte, fiindcă am ajuns o priveriște pentru lume, îngeri și oameni” (1 Corinteni 4:9). Această dimensiune cosmică a vieții și slujirii noastre un sens și un scop pe care abia ni le putem imagina.

În Romani 2:4, Pavel spune că „bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință”. Adică bunătatea și caracterul lui Dumnezeu, arătate de Duhul Sfânt, sunt cele care îi conving pe oameni de păcătoșenia și de nevoie lor de salvare. Într-adevăr, atunci când privim la cruce și știm Cine a fost acolo (Domnul Însuși) și de ce a fost acolo – pentru că ne-a iubit și aceasta era singura cale de a ne salva – avem parte de cea mai mare revelație posibilă a bunătății și caracterului Său.

Cât timp petreci concentrându-te asupra jertfei Domnului Isus și asupra mesajului ei despre caracterul lui Dumnezeu?

Miercuri, 17 septembrie

Revelația de Sine a lui Dumnezeu

4. Cercetează Exodul 34:1-28. Cum i-a descoperit Dumnezeu lui Moise slava Lui?

Exodul 34:1-28

- ¹ Domnul a zis lui Moise: „Taie două table de piatră ca cele dintâi, și Eu voi scrie pe ele cuvintele care erau pe tablele dintâi pe care le-ai sfărâmat.
- ² Fii gata dis-de-dimineață și suie-te de dimineață pe muntele Sinai; să stai acolo înaintea Mea, pe vârful muntelui.
- ³ Nimeni să nu se suie cu tine și nimeni să nu se arate pe tot muntele; și nici boi, nici oi să nu pască pe lângă muntele acesta.”
- ⁴ Moise a tăiat două table de piatră ca și cele dintâi; s-a sculat dis-de-dimineață și s-a suit pe muntele Sinai, după cum îi poruncise Domnul; și a luat în mână cele două table de piatră.
- ⁵ Domnul S-a coborât într-un nor, a stat acolo lângă el și a rostit Numele Domnului.
- ⁶ Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: „Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie,
- ⁷ care Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!”
- ⁸ Îndată, Moise s-a plecat până la pământ și s-a închinat.
- ⁹ El a zis: „Doamne, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, Te rog să mergi în mijlocul nostru, Doamne; poporul acesta este în adevăr un popor încăpățânat, dar iartă-ne fărădelegile și păcatele noastre și ia-ne în stăpânirea Ta!”
- ¹⁰ Domnul a răspuns: „Iată, Eu fac un legământ. Voi face, în fața întregului popor, minuni care n-au avut loc în nicio țară și la niciun neam; tot poporul care este în jurul tău va vedea lucrarea Domnului, și prin tine voi face lucruri înfricoșate.
- ¹¹ Ia seama la ceea ce-ți poruncesc azi. Iată, voi izgoni dinaintea ta pe amoriți, canaaniți, heteiți, fereziți, heviți și iebusiți.
- ¹² Să nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării unde ai să intri, ca să nu fie o cursă pentru tine, dacă vor locui în mijlocul tău.
- ¹³ Dimpotrivă să le dărâmați altarele, să le sfărâmați stâlpii idolești și să le trântiți la pământ idolii.
- ¹⁴ Să nu te închini înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul se numește gelos, este un Dumnezeu gelos.

- ¹⁵ Ferește-te să faci legământ cu locuitorii țării, ca nu cumva, curvind înaintea dumnezeilor lor și aducându-le jertfe, să te poftască și pe tine și să mănânci din jertfele lor,
- ¹⁶ ca nu cumva să iei din fetele lor neveste fiilor tăi, și astfel, fetele lor, curvind înaintea dumnezeilor lor, să târască și pe fiii tăi să curvească înaintea dumnezeilor lor.
- ¹⁷ Să nu-ți faci un dumnezeu turnat.
- ¹⁸ Să ții sărbătoarea Azimelor: timp de șapte zile, la vremea hotărâtă, în luna spicelor, să mănânci azime, cum ți-am poruncit, căci în luna spicelor ai ieșit din Egipt.
- ¹⁹ Orice întâi născut este al Meu, chiar orice întâi născut de parte bărbătească din turmele de vaci sau de oi.
- ²⁰ Să răscumperi cu un miel pe întâiul născut al măgăriței; iar dacă nu-l răscumperi, să-i frângi gâtul. Să răscumperi pe orice întâi născut al fiilor tăi; și să nu te înfățișezi cu mâinile goale înaintea Mea.
- ²¹ Șase zile să lucrezi, iar în ziua a șaptea să te odihnești; să te odihnești, chiar în vremea aratului și seceratului.
- ²² Să ții sărbătoarea Săptămânilor, a celor dintâi roade din secerișul grâului, și sărbătoarea strănerii roadelor la sfârșitul anului.
- ²³ De trei ori pe an, toți cei de parte bărbătească să se înfățișeze înaintea Domnului Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.
- ²⁴ Căci voi izgoni neamurile dinaintea ta și-ți voi întinde hotarele; și nimeni nu-ți va pofti țara, în timpul când te vei sui, de trei ori pe an, ca să te înfățișezi înaintea Domnului, Dumnezeului tău.
- ²⁵ Să n-aduci cu pâine ospită sângele dobitocului jertfit în cinstea Mea; și carnea din jertfa praznicului Paștilor să nu fie ținută în timpul nopții până dimineața.
- ²⁶ Să aduci în Casa Domnului Dumnezeului tău pârga celor dintâi roade ale pământului. Iedul să nu-l fierbi în laptele mamei lui.”
- ²⁷ Domnul a zis lui Moise: „Scrie-ți cuvintele acestea, căci pe temeiul acestor cuvinte închei legământ cu tine și cu Israel!”
- ²⁸ Moise a stat acolo cu Domnul patruzeci de zile și patruzeci de nopți. N-a mâncat deloc pâine și n-a băut deloc apă. Și Domnul a scris pe table cuvintele legământului, cele Zece Porunci.

Moise trebuia să ia cu el două table de piatră la fel ca primele, pe care le spărsese (Exodul 32:19). Avea să se întâlnească cu Domnul pe muntele Sinai pentru a șaptea oară. Urcările sale anterioare sunt menționate în următoarele texte: (1) Exodul 19:3,7; (2) Exodul 19:8,14; (3) Exodul 19:20,25; (4) Exodul 20:21; Exodul 24:3; (5) Exodul 24:9,12-18; 32:15; (6) Exodul 32:30,31.

Moise și-a început urcarea dimineța devreme. Era acum pregătit pentru această descoperire glorioasă a caracterului lui Dumnezeu. Frumusețea caracterului divin este cel mai bine explicată în această uimică toare dezvăluire de Sine. Este cea mai importantă descriere a persoanei lui Dumnezeu; este firul de aur din țesătura întregii Biblie (Numeri 14:18; Neemia 9:17; Psalmii 103:8; Ioel 2:13; Iona 4:2). Proclamația Domnului de aici este „textul de aur” al Vechiului Testament. În situații de cotitură, autorii biblici aplică, repetă sau dezvoltă această autoproclamație a lui Dumnezeu, deoarece caracterul divin trebuie înțeles corect. Când a primit explicația excepțională, fără precedent și de neegalat a numelui lui Dumnezeu, Moise s-a aplecat și s-a închinat Domnului. Atunci când vedem și noi frânturi din dragostea, harul, mila, compasiunea, bunătatea, credincioșia, iertarea, sfințenia și dreptatea lui Dumnezeu, suntem și noi atrași de El. Atunci când vedem și admirăm calitățile Sale excepționale, începem să-L iubim, o iubire care duce la dorința de a-L sluji și de a-L asculta. Pentru că El ne iubeste, noi Îl iubim la rândul nostru (1 Ioan 4:19).

În această revelație de Sine, Dumnezeu îl asigură pe Moise că va face fapte minunate pentru poporul Său și îl va conduce în Țara Promisă. El reînnoiește legământul cu poporul, promițând că și alte națiuni vor vedea măreția și lucrarea Sa minunată. „Iată, Eu fac un legământ. Voi face în fața întregului popor minuni care n-au avut loc în nicio țară și la niciun neam; tot poporul care este în jurul tău va vedea lucrarea Domnului și prin tine voi face lucruri înfricoșate” (Exodul 34:10). Cu toate acestea, israeliții trebuiau să se supună lui Dumnezeu și să urmeze 10 principii clare pentru a-și asigura prosperitatea. Apoi Moise a fost rugat de Dumnezeu să scrie conținutul acelui legământ, care deja fusese încălcat (Exodul 34:27,28).

Joi, 18 septembrie

Strălucirea feței lui Moise

5. Potrivit celor relatate în Exodul 34:29-35, de ce strălucea fața lui Moise?

Exodul 34:29-35

²⁹ Moise s-a coborât de pe muntele Sinai, cu cele două table ale mărturiei în mână. Când se cobora de pe munte, nu știa că pielea feței lui strălucea, pentru că vorbise cu Domnul.

³⁰ Aaron și toți copiii lui Israel s-au uitat la Moise, și iată că pielea feței lui strălucea; și se temeau să se apropie de el.

³¹ Moise i-a chemat; Aaron și toți fruntașii adunării s-au întors la el, și el le-a vorbit.

³² După aceea, toți copiii lui Israel s-au apropiat, și el le-a dat toate poruncile pe care le primise de la Domnul pe muntele Sinai.

³³ Când a încetat să le vorbească, și-a pus o maramă pe față.

³⁴ Când intra Moise înaintea Domnului, ca să-I vorbească, își scotea marama până ce ieșea; iar când ieșea, spunea copiilor lui Israel ce i se poruncise.

³⁵ Copiii lui Israel se uitau la fața lui Moise și vedeau că pielea feței lui strălucea; și Moise își puna iarăși marama pe față până ce intra ca să vorbească cu Domnul.

După ce Dumnezeu i-a revelat caracterul Său iubitor, Moise a coborât în tabăra lui Israel cu fața radioasă. Știa Moise la început că fața lui radia? Nu! Cu cât cineva este mai aproape de Domnul, cu atât este mai conștient de imperfecțiunile sale în comparație cu sfințenia lui Dumnezeu.

Care a fost cauza schimbării lui Moise, care a dus la strălucirea feței sale? Motivul nu a fost simplul fapt că s-a aflat în prezența lui Dumnezeu, deoarece fusese de mai multe ori cu Domnul și fața sa nu îi radiase după acele întâlniri. Pe de altă parte, dacă n-ar fi fost niciodată în prezența Domnului, fața lui n-ar fi strălucit niciodată. Numai atunci când a înțeles bunătatea și blândețea lui Dumnezeu și s-a deschis complet înaintea lui Dumnezeu datorită frumuseții caracterului Său, Moise a fost transformat, iar fața i-a strălucit. Inima și mintea noastră pot traversa o schimbare atunci când ne predăm lui Dumnezeu și Îi permitem să fie Domnul și Împăratul vieții noastre.

6. Conform cu 2 Corinteni 3:18, cum poate Domnul Isus să ne schimbe treptat după chipul Lui?

2 Corinteni 3:18

¹⁸ Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.

Pavel compară fața strălucitoare a lui Moise cu Isus Hristos și faptul că gloria lui Isus (în care erau întrupate legea și harul lui Dumnezeu) depășește gloria legii cu Moise. Domnul Hristos, împreună cu legea Sa, poate fi gravat în caracterul nostru numai atunci când ne ațintim ochii asupra lui Isus (Evrei 3:1; 12:2) și numai prin puterea Duhului lui Dumnezeu (2 Corinteni 3:12-18).

Moise este un model pentru noi, demonstrând ce poate face Dumnezeu pentru noi atunci când Îi permitem să ne schimbe caracterul și să ne modeleze după chipul Său divin. La aceasta se referă Pavel când vorbește despre umblarea „într-o viață nouă” (Romani 6:4, EDCR).

Ce aspecte ale caracterului tău trebuie să reflecte mai bine caracterul lui Dumnezeu? Probabil fiecare aspect, nu-i așa? Cum poate faptul că te concentrezi asupra jertfei Domnului Hristos să te încurajeze și să îți ofere siguranța mântuirii?

Vineri, 19 septembrie

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Patriarhi și profeți, cap. 28

Într-o zi mohorâtă, un tată și fiul lui au vizitat o catedrală. În timp ce se uitau la vitraliile cu reprezentări frumoase ale diferitelor scene biblice, soarele a început să strălucească prin imaginea de sticlă în care erau înfățișați niște oameni, luminându-i puternic cu o lumină impresionantă. „Tati, cine sunt acești oameni?” a întrebat băiatul. Tatăl nu știa prea multe despre creștinism, Hristos sau ucenicii Săi, dar a răspuns repede: „Acești oameni sunt creștini.”

Această imagine impresionantă a rămas în mintea fiului. Într-o zi, profesorul băiatului a întrebat în clasă: „Copii, știți ce sunt creștinii?” Băiețelul și-a amintit de imaginea strălucitoare din catedrală și a răspuns: „Știu, creștinii sunt oameni care radiază lumină.”

În același spirit, Isus le-a spus urmașilor Săi: „Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri” (Matei 5:16). Doar oamenii care strălucesc pot fi agenți ai schimbării.

Zilnic: Numeri 27 – 33; Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 38

1. Cine a zis: „Fetele lui Țelofhad au dreptate”?
2. La ce sărbătoare se cerea smerirea sufletelor?
3. Ce dar au adus Domnului căpeteniile oștirii pentru ispășirea sufletelor lor?
4. Pe cine a făcut Dumnezeu să simtă puterea Lui?
5. Ce tribunal iudaic avea să îl judece pe Pavel?